

Begeleidend schrijven inspraak Raadscommissie Ruimte en Leefbaarheid Gemeente Bernheze

Onderwerp: 'Vaststelling TAM-omgevingsplan Hoofdstuk 22v, Loosbroeksestraat 4 Heesch'

Datum: 18 juni 2026

Geachte Raadscommissie,

Mijn naam is Lydia Fraaije en ik sta hier als vertegenwoordiging van de volgende burenen:

Loosbroeksestraat 1, 1b, 1c, 1d, 3 en de gezinnen in de bijbehorende zorgwoningen.

Loosbroeksestraat 2 en 5 hebben geen direct bezwaar maar hebben wel een voorkeur uitgesproken voor de alternatieve optie die we hebben voorgesteld.

Ook de aanvrager zelf heeft aangegeven ook een voorkeur te hebben voor deze alternatieve optie.

Allereerst wil ik aangeven dat wij allen niet tegen de bouwplannen an-sich zijn.

Ons grote bezwaar zit hem in de gekozen locatie van een van de beoogd te bouwen woningen.

Wel vinden we dat twee extra woningen bouwen tegen inlevering van een bescheiden deel van de stallen in schril contrast staat bij de mogelijkheden die andere boeren krijgen in onze gemeente. Soms worden er heel veel m2 stal afgebroken en mag daar maximaal een woning voor in de plaats komen.

We hebben het idee dat er nogal veel gevraagd wordt in dit project en denken ook dat dit ten opzichte van andere ontwikkelingen ten aanzien van boeren bedrijven niet heel redelijk is. Het kan voor andere boeren precedents gaan scheppen.

Alle betrokken buurtgenoten (ook de aanvragers) hebben aangegeven dat de bouw van een van de woningen veel beter ten oosten van de bestaande bouw kan plaatsvinden. Het lijkt erop dat het alleen de gemeente is die deze optie niet mee wil nemen in het beslissing proces. We zijn ons bewust dat er (beperkt) ruimte binnen de regelgeving nodig is, maar die ruimte is er ook nodig om het huidige plan te realiseren. Waarom het een en niet het ander? Er is voor beide opties een vergelijkbare onderbouwing te schrijven als men dat ook zou willen. En gezien die ruimte wel genomen is ten aanzien van het plan dat voor u ligt vragen we ons af waarom u niet met ons mee wil denken. De plannen zijn immers gebaseerd op een visie.

Ik sta hier, namens onze burenen, omdat er in de nieuwe omgevingswet uitdrukkelijk meer ruimte is gecreëerd voor burgers om op lokaal niveau mee te denken en ook het idee van handelingsperspectief te ondersteunen. Een beetje het idee weghalen van 'wij tegen zij' en meer samenwerking opzoeken.

Er zijn een drietal manieren waarop dat ingevuld wordt of kan worden:

Daar zijn een aantal voorbeelden van te noemen zoals het organiseren van (echte) participatie bijeenkomsten. Zoals is gedaan bij het opstellen van de omgevingsvisie. Bernheze is hier een koploper in en veel gemeente kunnen hier een voorbeeld aan nemen.

Daarnaast is vastgelegd dat bij een omgevingsvergunning de aanvrager alle burenen ten aanzien van ruimtelijke ontwikkeling of zaken die te maken hebben met de omgevingswet de omliggende bewoners dienen te informeren. Daarbij dient men in een vroegtijdig stadium met belanghebbenden in gesprek te gaan om hun meningen, zorgen en ideeën op te halen. Maar dat hoeft ik jullie niet te vertellen.

En ten slotte nog een mooie aanvulling en dat is het uitdaagrecht ('The right to challenge') Met deze inspraakverordening kunnen inwoners ook betrokken worden bij de uitvoering en evaluatie van beleid en niet, zoals tot nu toe alleen bij de voorbereiding daarvan. Hiermee wil de regering de burgerparticipatie versterken. In het kort gezegd; als men denkt een bepaalde gemeentelijk taak beter te kunnen invullen of een substantiële bijdrage wil leveren om het werk van de gemeente te vergemakkelijken dan kan daar ruimte aan worden gegeven.

Al deze regels en kansen zijn opgenomen om bewoners meer bij het beleid van de gemeente te betrekken en meer inspraak te geven.

Daarnaast willen we de bijzondere wijze dat we het proces doorlopen hebben kort toelichten. Dit is iets wat jullie is commissie waarschijnlijk niet allemaal hebben meegekregen. Daar zitten namelijk wel wat leerpunten in.

Aanvrager heeft een-op-een gesprekken met ons gevoerd. Maar hield, bewust of onbewust, bij ieder een ander verhaal. Bij een aantal werd in dat gesprek geschetst dat ze al voor een voldongen feit stonden. Wat voor een aantal mensen tot stress en boosheid heeft geleid. De aanvragers zijn zelf ook niet elke dag met deze materie bezig dus kan me voorstellen dat er ook bij hen wat emotie bij kwam kijken. Het is toch altijd spannend allemaal. We hebben afspraak met de gemeente aangevraagd om duidelijkheid over de plannen te krijgen. We hadden vragen verzameld en een brief opgesteld die we wilden bespreken.

Bij die afspraak waren 1c, 1d en 3 aanvragers, (1 en 1b had zich wegens privéredenen afgemeld) gemeentegemeentebestuurder en bedrijf dat aanvraag schrijft betrokken. Toen we aankwamen kwamen de aanvrager, het bedrijf en de betreffende ambtenaar samen van binnenuit het gemeentehuis aanlopen. Leek alsof ze een voorgesprek hadden gehad. Dat gaf niet veel vertrouwen ten aanzien van onpartijdigheid of subjectiviteit ten aanzien van het plan.

Tijdens het gesprek hebben we niet echt antwoorden gekregen, maar werd dezelfde zin een aantal keer herhaald en ontstond er een grimmige sfeer toen we door gingen vragen en antwoord op onze vragen wilden krijgen.

We hebben gevraagd of de ambtenaar ons wilde informeren wanneer de commissie dit plan zou bespreken want we wilden aanwezig zijn/inspreken.

Na afloop met de aanvrager gesproken in het gemeentehuis een aangegeven of ze mee wilden denken over een alternatieve optie. Woning aan de andere zijde plaatsen. In het gesprek gaven ze aan dat ze dat zelf ook liever zouden hebben, maar dat de gemeente dat tegenhield. Het zou ook een hoop stress en gerechtelijke kosten besparen aan beide zijden.

We hebben daarna zelf in de gaten gehouden wanneer die commissievergadering zou zijn waarin het plan besproken zou worden. Die datum hebben we gemist en de ambtenaar heeft ons er niet over geïnformeerd. Nu kregen we de dag na die vergadering het bericht dat het plan besproken was en dat men de volgende stappen ging ondernemen. Net voor de kerst is het plan ter inzage gelegd.

Daaropvolgend heb ik, samen met mijn buurman van Loosbroeksestraat 1, meermaals getracht een afspraak voor inzage in te plannen. Mijn buurman heeft bijna elke week gebeld. Op terugbel verzoeken werd niet gereageerd. Het lukte niet om contact te krijgen. Pas in februari aan het einde van de afloop van de termijn hebben we uiteindelijk een afspraak voor inzage kunnen maken. Er in die periode ook geen online inzage mogelijk omdat er blijkbaar een storing was bij de online omgeving 'Regels op de Kaart'.

Dit gesprek verliep prettiger en we hebben alle documenten toegestuurd gekregen en uitstel gekregen voor een om een reactie in te dienen. Die hebben we samen met onze advocaat opgesteld.

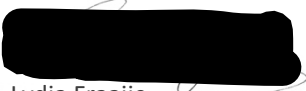
We kunnen de brieven die we geschreven hebben, de mailwisseling en de visie zoals we die opgesteld hebben met jullie delen. Maar als het goed is zijn jullie hier in ieder geval inhoudelijk van op de hoogte.

Nu weten we dat er op inhoudelijke punten van onze bezwaren een onderbouwing is gekomen om de woning te realiseren volgens het plan zoals het voorligt. Maar het lijkt me redelijk bijzonder dat alle betrokkenen vanuit privé situatie, het dagelijkse leven, wel prima met een alternatieve optie kunnen leven. En dat de gemeente de

enige partij is die dit plan op deze manier wil doordrukken. Volgens mij zitten jullie hier in deze commissie als om ons als burgers te vertegenwoordigen en om ervoor te zorgen dat we samen in een fijne gemeente kunnen wonen.

Wij hebben het vertrouwen dat jullie verstandig om gaan met de belangen van ons als burgers en mee willen denken over een alternatief plan waar we als directe belanghebbenden en als meerderheid allemaal achter kunnen staan.

Met vriendelijke groet,

A black rectangular redaction box covering the signature of Lydia Fraaije.

Lydia Fraaije

Namens (bovengenoemde) bewoners van Loosbroeksestraat te Heesch